

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Imagines Mortis

Corrozet, Gilles

Coloniae, 1557

VD16 C 5284

Ratio Et Methodvs consolandi periculosè decumbentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34296

RATIO ET METHO-
DVS CONSOLANDI
periculose decumbentes.

ERTO statues, ô Christiane, qui aduersa valetudine conflictaris, te non casu, sed consilio & permissione Dei affligi. Quicquid morbi est, aut calamitatis, seu ærumnarum, quod pijs incumbit, omne id Deo gubernante, Dei consilio & voluntate euenit. Siquidem in ipso viuimus, mouemur & sumus. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. Nec hæsitabis quin optima & verè paterna voluntate immittat hoc quicquid est morbi, non vt te perdat, sed vt ad pœnitentiam vocet, & fidem tuam exerceat excitetq;. Sût enim afflictiones, indubitata summę misericordię & bonę voluntatis Dei signa. Quem diligit, corrigit, inquit Salomon. Flagellat omnem filium, quem recipit, Hebræ. xii. Benignissimus ille pater tuus cœlestis, tui amantissimus pro optimo suo consilio & propensissima in te voluntate, veterem hominem tuũ hac aduersa tua valetudine, quasi vinculis constrictum coërcet, frenat, mortificatq;.

Act. 17.
Psal. 99.

RATIO CONSOL.

eatq; , vt lubētius & alacrius corpus tuum,
 tanquam hostiam oblatū cum Christo cru-
 ci affigas . Est itaq; hic tuus morbus, quo
conflictaris, paterna castigatio, non in hoc
immissa, vt perdaris, sed vt emēderis, vt vi-
uificeris. Videt fortassis Deus pater vete-
 rem Adamum tuū ferocē , impotentemq;
 sui, luxuriare, & affectibus plus satis indul-
 gentem, sibi imperare, sese inhibere non
 posse, ideoq; hoc illi veluti capistrū inijcit,
 his illum compedibus, atq; catenis cōstrin-
 git, his carceribus, huic ergastulo includit,
 hac catasta vincit, vt illū frānet, vt retun-
 dat & coerceat, ne nobilissimam & pretio-
 sissimam animam tuam seductam, in peri-
 culum conijciat. Caro & sanguis regnant;
 vigentq; in te magis quā spiritus, hīc ad-
 est Deus spiritui tuo, eiq; aduersus fero-
 cientē effrenē & rebellantem carnē luctan-
 ti fert suppetias, vt victā carnē supprimat
 subigatq;. Quōd si prospera & integra cor-
 poris valetudine vtereris, nūc fortassis ca-
 ro (vt est nō nisi ad mala semper procliuis)
 seductū te in multa & grauia cōtra Deum
 peccata, quibus irritata Dei ira, animæ tuæ
 ad maledictionē & inferos strueretur via,
 coniecisset. Huic incommodo, atque pe-
 riculo

AEGROTOS.

riculo pręueniens pater ille tuus cęlestis,
tibi tuęq; salutis consulens, carnem tuam,
manibus pedibusq; & omnibus viribus
contra spiritum ferociętem, eięq; rebellan-
tem, tanquam frenis inięctis compescit, &
captiuam ductā coercet, ne in peccatorum
sentinam prouoluatur, sed spiritui subiga-
tur obediatq;. Hęc cū patris tui aman-
tissimi voluntas sit, cumq; omnia in tuum
commodum & salutem cedant, etiam atq;
etiam vide, o frater, ne voluntati Dei opti-
mę relucteris, teq; opponas, sed patere &
ora, vt patris voluntas fiat, vt tractet pro
suo arbitrio, vtq; nihil velis nisi quod ipsi
visum fuerit optimum, vt omnia cedāt ad
gloriam & laudem Dei, & adsit tibi gratia
sua, vt crucem incumbentem patienter &
moderatę feras. Nam patientia parit pro-
bationem, probatio spem, spes autem non
confundit.

Habes hic materiam exercędę & discen-
dę patientię, in omnibus afflictionibus.
Primū discis, quod deus paterno animo
te affligat. Id autem discis experientia. Nisi
enim re ipsa id experireris, quā salutare
esset Deo, se dedere totū, illius volūtati ob-
secūdare (veluti Dauid inquit, Bonū mihi,
quod

quod

RATIO CONSOL.

quòd humiliasti me) non posses spem de illo certam & firmam concipere, non expertus antè sub hac cruce & virga tam paternum animum, & tui cupidissimum delitescere. Verùm cùm id antè experientia didiceris, eiusque rei gustum aliquem iam habeas, nullis afflictionibus animo cõsternato succumbis, sed spes tua subinde crescit, cùm semel atque iterum sis expertus præsens Dei auxilium. Et si conuiuens patitur nonnunquam aliquandiu te in salubris hæsitare, mergique: tandem tamen aliquando auxiliares manus porrigés, eripit te & seruat. Patitur quidem natate te aliquandiu, atque etiam aquis obrui, sed submergi non patitur. Hinc certò statuere potes, quòd te nunquam destituere nec rejicere velit, cùm toties te periclitatum seruarit. In afflictionibus itaque discis spem bonam & indubitata de Deo concipere & fouere vt etiam in afflictionibus longè grauionibus, vbi nullum usquam apparet auxilium, illi cõfidere possis, edoctus iam illius in liberandis & seruandis suis cõsuetudinem. Didicisti non ira, sed amore paterno afflictiones immitti: Quod cùm persuasum habeas tibi, experientia edoctus, expectas,

RATIO CONSOL.

pectas patienter auxilium, nec despondes animum, sed constanter tandem aliquando laturum illum auxiliū speras, vt maximè differens in longum tempus se occultet & abscondat. Atq; ita tandem agnoscis intelligisq; morbum tuum seu afflictionem non in hoc tibi immissam, vt perdaris, sed vt gloria Dei illustretur, & vt omnia in salutem tuam cedant. Qui ad hunc modum Deo sese dedere & cōcredere potest, promissionibus ipsius fesus, is nō moritur in æternum. Id quod Christus ipse etiam iuramēto, ne quid addubitaremus, affirmans, Amen, amen, inquit, si quis seruauerit verbū meum, nō videbit mortem in æternū. Et alio loco ait: Ego sum via, veritas, & vita. Qui credit in me, viuet, etiā si mortuus fuerit. Et qui viuūt & credit in me, nō morietur in æternum. Hæc Christi verba, ô frater, in animi altissimè demissa fac diligenter asserues, hisq; animi vacillantem erigas & sustentas. Qui credit Christo mortē non gustabit. Qui credit in me, habet vitā æternā, inquit Christus. Hæc autem est vita æterna, vt te agnoscant Deum verum, & quē tu misisti Iesum Christum. Vita æterna inchoatur in Mundo hoc. Nā

I cui

RATIO CONSOL.

qui Christum habet, veram vitam habet.
Nam Christus vita est, IOANNIS XIII.
Est & veritas, ideoque non ludificabitur
nos, sed promissiones Dei per ipsum sunt
etiam, & per ipsum, Amen.

Ac quô nihil addubitares, quin dictis ac
promissis suis staturus esset Deus, peculia-
ri quodam fœdere ac signo corpori tuo
addito se tibi obstrinxit deinxitq;. Nam
cupidus & amans salutis tuæ, cùm misisset
filium suum in Mundū, vt pro te morti se
offerret, fœdus gratiæ per Christū ante fe-
rijt fecitque, in quo promisit, se tibi, si cre-
dideris, & baptizatus fueris, vitam æter-
nam daturum gratis, se te nunquam deser-
turum, se patrem tuum futurum, se te gra-
tia & misericordia coronaturū. Est autem
signum fœderis huius baptismus tuus.

Huic signo ad hæc promissionibus, vt ad-
hærescas mercedis necesse est. Dedit au-
tem signum hoc, vt de gratia promissa &
fide ipsius nihil hæsitares. Baptizatus es in
mortem Christi, veluti Paulus ait, vt mors
eius, tua mors fieret, ac pro te omnia ex-
piaret, eumque in baptismo induisti, vt
totus esses in illo, & ille in te. Est itaque

Baptismus, fœdus erigens & exhilarans
tran-

*baptismus signum
fœderis Dei.*

*Baptismus
quid sit.*

tranquillanſq; conſcientiam tuam coram
Deo, teſte Petro, quòd te nunquam dam-
naturus ſit propter peccata tua. Nam fide
 iuſtificatus pacem habes apud Deum.
 Tranquilla & ſerena pacataque conſcien-
 tia, vera pax eſt. Accepisti autem huius iu-
 ſtificationis & remiſſionis peccatorum ſi-
 gnum certiffimũ, ſeu ſigillum quoddam
 Baptiſmum, vt certò crederes Deum pro-
 pter Chriſtum miſertum tui, ſeruaturum
 & liberaturum te.

Iam itaq; cùm Deus tibi faueat, velitq; pa-
 ter tuus eſſe, teq; nunquã deſerere, cumq;
 eius rei infallibile ſignũ, ac teſtimoniũ ha-
 beas, omnẽ rem & te totum illi cõmendes
 dedasq;, eiusq; voluntati pareas, illiusque
 manum, ſiue mori te voluerit, ſiue viuere,
 patienter feras oportet, modò vt illius vo-
 luntas longè optima fiat, ad gloriã & lau-
 dem ipſius. Quanquam impoſſibile eſt, ſi
 miſericordia promiſſa propter Chriſtum
 filius fueris, teq; totum illi cõſecraueris, vt
 damnari poſſis. Quippe promiſit ſe futu-
 rum patrem tuum. Et quia verax eſt, cùm
 agnoſcas illũ patrem, & optima quæq; ab
 illo expectes ſperesq;, nõ poſſe nõ pater
 eſſe, teque ſeruare, quoquo modo duriter

AEGROTOS.

ad tempus aliquādiu te tractet. Cū itaq;
promiserit se futurum patrem tuum, tuq;
promissionibus his fidas, citra dubiū tui
tuorumq; acrem curam aget. Quapro-
pter commendabis illi non modò tuū cor-
pus, sed & vxorem ac liberos, cognatos &
amicos, breuiter omnia tua: nec dubita
quin ipse sit verus pater, verus coniunx, ve-
rus cognatus & amicus futurus. Nam te ha-

no dromonis

tenus tanquam œconomus seu dispensa-
tore duntaxat in his vsus est. Iam verò
cū te muneris huius functionem depo-
nere velit, alium illis dispēsatorem, qui &
fide bona & diligenter illorū curam agat,
in locum tuum substituet. Si hoc ab illo
speraueris, & plena cordis fiducia expecta-
ueris, non dubium est quin sit facturus

utis se et fami-
in suam de-
commendare debet.

quod dixi. Quocirca excute animo tuo
omnem de tuis sollicitudinem, eamq;e
Deo commenda. De te potiùs sollicitus
cogita, quomodo animæ tuæ consulas,
eamq; Deo transmittas.

quibus cond-
dit quibus
missi est.

Ac cū gratis propter Christum condo-
narit tibi peccata omnia Deus, nihil quic-
quam à te pro hoc immēso & inestimabili
beneficio exigit, quàm vt vicissim condo-
nes ex animo ijs, qui te iniuria affecerunt.

Et

RATIO CONSOL.

Et promittit se remissurum nobis errata nostra, si remiserimus nos hominibus errata sua. Proinde omnibus offensis cōdonatis ex animo, ita vt nūquam earum memoriam apud te renouaturus sis, etiā ora pro illis, qui te leserunt, iuxta doctrinam & exemplum Christi, eosq; iuua pro virili indigentes tua opera, si reualueris. Quòd si hunc animum similtate, liuore, maleuolētia & ira vacuum habes, habes & signum, quòd Deus tua peccata remiserit. Fides enim, qua cor tuum purificatum est, exercēs sese suosq; fructus ferens, pro Dei infinitis beneficijs, non potest non vicissim ignoscere, & benefacere proximo suo. Hic fructus charitatis testatur, & certum te facit, quòd fides tua vera sit & viua, cū fructus tuleris veros & bonos. Hoc Pettus vult, vbi iubet, vt firmā faciamus vocatiōnem nostram bonis operibus. Significat enim ea opera testes & signa esse, quòd à Deo sis electus & adoptatus in filium ad æternæ salutis gaudia.

NEVTIQVAM autem sperabis, ò frater, quòd Deus propter morbi tui & crucis grauitatem peccata tibi condonaturus sit. Nulla enim alia est satisfactio, nulla alia

1 3 com-

*Oratio debet
persequenti*

*Fides viua
fructus ue-
ros produ-
cit.*

RATIO CONSOL.

cōpensatio pro peccatis tuis, q̄ vnica mors Christi. Nihil aliud in hac quidem causa respicit Deus, nihil aliud acceptat hic, quàm filium suū dilectum. Hic est agnus Dei, qui tollit peccata Mundi. Hic sacrificium est & oblatio sufficiens, absoluta, perfecta q̄; pro totius Mūdi peccatis. Tuus autem morbus dolores q̄; ne leuissimum quidem peccatum tuū coram Deo expiare possent, nedum salutem promereri, sicut

Roman. 8. Paulus testatur: Non reputo, inquit, pares esse afflictiones præsentis temporis ad gloriam quæ reuelabitur erga nos. Nulla creatura neq; in cœlis, neq; in terris, nullus Angelus iram patris sedare & mitigare potuit: multo minùs morbus hic tuus & afflictio momentanea sedabit. Porrò autem qui eam iram lenire, & Deum homini reconciliare debebat, hic vt & Deus & homo esset (vtpote intercessurus & acturus inter Deum iratum & hominem condemnatum) necesse erat. Ideo quæ Dei filium oportebat hominē fieri, vt irā Dei patris suo corpore dependeret lueret q̄;, & ab ea nos seruaret, teste Propheta dicente: Languores nostros ipse tulit, dolores nostros ipse portauit. Posuit Deus in eo iniquitatem

tem

AEGROTOS.

tem omnium nostrum: propter scelus populi mei percussus eum. Et Petrus: Vibice eius sanati sumus. Propter hunc itaque Christum Dominum tuum peccata tua tibi condonata sunt, nec ob aliud quicquam in tota rerum vniuersitate, ob nullam afflictionem, quantumuis duram & acerbam. Christus vnica est iustitia, salus, redemptio & satisfactio nostra.

Hunc Deus pro nobis peccatum facit, qui peccatum non nouerat, ut nobis contingeret iustitia. Quapropter si credis, iam filius Dei es. I o. 1. Si filius Dei es, es & hæres Dei, & cohæres Christi. Quod si vita æterna hæreditas est & donum Dei, uti eam Paulus vocat, certè non promereberis eam doloribus morbi tui. Ceterum morbo hoc te conflictari ideo vult Deus, ut eo veterem hominem tuum compescas, frangas, coerceas & mortifices, ut aliquando desinat peccare. Id autem fit ad extremum per mortem corporalem. Atque ob hanc causam mors hæc nobis subeunda est, ut anima emigrare ad æternam salutem possit. Est enim Mors hæc ianua ad vitam æternam. Ibi tum demum liberamur ab omnibus calamitatibus, miserijs, ærumnis, ab

*Mors ianua vitæ
æternæ.*

ÆGROTOS.

erroribus & imposturis diaboli omnibus, nec amplius sceleratissima peccatorum labe inquinabimur, nec in hereses aut errores seducemur, nec in desperationem precipitabimur. Omnium tum malorum & aduersitatum incommodorumque finis adest. Tum conquiescentes in Domino potiemur vita & gaudijs æternis. Ergo ne utiquam abominanda & formidanda mors est, imò votis flagrantibus expetenda, cum per eam ad æterna gaudia proficiscamur. Estque verissimum quod Paulus dicit, Omnia pijs cōadiumeto esse in bonum. Siquidem mors, res coram Mundo omnium odiosissima, teterrima & maximè horribilis, credentibus fit dulcissima, gratissima, & iucundissima. Tametsi verus Adam ille noster ad eam inhorrescit, eam fugit & horret. Interius tamen homo promptus, alacris & expeditus, ultroneusque ad eam obeundam, cum per eam ab omni peccatorum, flagitiorum, vitiorum & ærumnarum ceno, ac sordibus liberari se, & ad æterna gaudia proficisci videat sciatque.

*Quomodo consolandi ij, quibus mortis
periculum imminet.*

Deus

RATIO CONSOL.

DEus optimus & tui amantissimus Pater, tui misertus, ô frater, ex calamitiosissima, miserrimaque vita hac te vocat, translaturus ad se in perpetua vitæ cœlestis gaudia. Proinde dede & commenda illi totum te tuaque omnia, & quod ille vult, velis & tu, dicasque, Fiat voluntas tua Deus pater, non mea. Clama cum Latrone cruci affixo ad Christum, Memento mei Domine cum veneris in regnum tuum. Clama cum Publicano: Domine, propitius esto misero mihi peccatori. Clama instanter cum muliercula illa gentili Chananæ: O fili David, miserere mei. Audiet te Christus clamantem, ne dubita, tuique miseretur, peccatis condonatis, cum illo eris in Paradiso. Hunc igitur Christum apprehendas, huic mordicus adhaereas, huic animam tuam fac concedas. Cum hoc Christo crucifixo, ad Deum communem patrem clama: Domine in te confido, non confundar in æternum. In iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me. Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugij, ut saluum me facias. Fortitudo mea, & refugium es tu. Tu es protector meus. In manus tuas commendo

RATIO CONSOL.

do spiritum meum. Clama & cum Dauide: Domine firmamentum meum & fortitudo mea, refugium meum & liberator meus. Deus meus, adiutor meus, protector meus & cornu salutis mee, & susceptor meus. Ad te Domine leuavi animam meam, Deus meus in te confido, non erubescam. Dirige me in veritate tua. Tu es Deus saluator meus. Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quae a seculo sunt. Delicta iuuentutis meae ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei propter bonitatem tuam Domine. Propter nomen tuum Domine propitiare peccato meo, multum est enim. Respice in me, & miserere mei. De necessitatibus meis erue me. Dimitte vniuersa delicta mea, custodi animam meam & erue me. Non erubescam, quoniam spero in te.

Si ad hunc modum toto corde auxilium Dei inuocaueris, auxilium feret tibi Deus opportuno tempore, dicitque id quod Psal. xc i. est: Quoniam sperauit in me, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum. Clamauit ad me, & ego exaudiam eum. Cum ipso sum in tribulatione eripiam eum, & glorificabo eum. Quocirca, o
Chri-

AEGROTOS.

Christiane, certa hîc bonum certamen, dimica strenuè, fortiter & constâter, vt Christianum verum decet. Caue loco cedas, caue tergum vertas, nihil est periculi. Non dimicas hîc solus, sed Iesus Christus rex in hoc agone dux tuus est. Hunc te in hoc certamine præcedentem sequere. Hic dux tuus, vindex erit tuus, & ab omnibus hostibus animæ tuæ, ab omni periculo, ab omni calamitate in hac pugna tuebitur atque defendet te. Rex est nõ quiuis, sed immensæ & infinite potentię. Mortem, Satanam, Infernũ, tua causa iam vicit & prostravit. Absorpta est mors in victoriam. Christus pro te mortuus est. Ideoq; mors ęterna iuris nihil in te habet. Christus pro te descendit ad inferos, vt te ab ęternis istis tenebris liberaret. Proinde forti & magno sis animo, pectore infracto irrumpe in aciem: ex cute omnem pauorẽ, nihil est hîc periculi. Non est, quòd metuas seuerum & strictum Dei iudicium: Christus Iesus mediator est coram Deo, idem aduocatus & patronus tuus est, & Pontifex & sacerdos. Hic Deo reconciliauit, & paternum illius animum propter peccata tua ab alienatum tibi restituit. Deus propter Christum,
 pater

AEGROTOS.

pater nunc tu usest, tui curam agit, te vnicè amat, vt filium tenerrimum. Iam cùm hic tantus Rex à partibus tuis stet, quis negotium tibi faceßere, quis impetere, quis oppugnare te sustinebit? Quis, quæso, iniuriam tibi inferet? Quid periculi esse potest? Audi Paulum: Si Deus, inquit, pro nobis, quis contra nos? qui proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, qui fieri potest, vt non & cum eodem omnia donet? Quis intentabit crimina aduersus electos Dei? Deus est, qui iustificat. Quis ille qui condemnet? Christus est qui mortuus est, imò qui & suscitatus est, & est ad dextram Dei, qui & intercedit pro nobis. Quis nos separabit à dilectione Dei? Persuasum habeo, quòd neq; mors, neq; vita, neq; altitudo, neq; profunditas, neq; vlla creatura alia poterit nos separare à dilectione Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. Itaq; cùm Christus cum bonis suis tibi sit donatus, sunt & iustitia, innocentia, salus & vita æterna donata tibi, teste Paulo, primæ Corin. i. Christus factus est nobis sapientià à Deo, iustitiãq; & sanctificatio & redemptio.

In hunc igitur Christum, in hunc angularem

RATIO CONSOL.

larem lapidem fac spem & fiduciam tuam omnem locatam & fixam habeas. Hic lapis fundamentum validum, solidum & firmum est, cui tutò te cōcredere & inniti potes, nulla quantumuis atra & horrida tempestas, nulli nimbi, nullæ procellæ fundamentū hoc euertere & disturbare possunt. In hoc, inquam, Christo spes opesque tuæ omnes sitæ sint. In hunc te conijcias, ei totum dedito, huic fide mordicus adhereto, nulla te ab eo calamitas aut tētatio auellat, vt maximè omnia absurdè & præposterè fieri videantur, vt maximè caro & sanguis longè secus dictauerint, & ratio contrariū senserit, vt maximè diabolus animo tuo subinde infusurret actū esse tecū, & Deum tibi infensissimum esse, teque gehennæ supplicium commeritum damnandum esse. Quippe Fides est hypostasis: hoc est expectatio rerum sperandarū, id est, promissarum: & *ἔλεγχος*, id est, certum argumentum, & notitia non apparentiū. Cū sancto illo patriarcha Abrahamo sub spe præter spem credas oportet. Fides & spes tua omnibus istis, quæ vel ratio cæca suggerit, vel hostis ille *πολυτεχνικώτατος* insidias & exitium nobis moliens instillat atque ingerit,

RATIO CONSOL.

gerit, sese opponat resistatque oportet. Quare perdiscenda tibi propè est Dei in seruandis suis mos, & consuetudo. Quem euehere vult in cœlos, eum antè deducit ad inferos: quem viuificaturus est, eum antè mortificat: in quem insignem misericordiam & humanitatè exercere vult, eum antè tentatum simulat se damnaturum. Quapropter cùm nihil aliud sentis, quàm mortem præsentissimam, cùm Deus videtur infensissimus esse tibi, cùm quàm longissimè à te discessisse, te in totum deseruisse, te repudiatum & damnatum reiecissee videtur, tum quàm proximè tibi adest defensusus & liberaturus te, tum te maximè amat, tum maximè illi curæ es. Incumbente enim afflictione & tribulatione, recordatur misericordiæ, iuxta Propheetam. Siquidem ira eius durat vix momentum oculi. Non perpetuum irascitur. Quomodo miseretur pater filiorum, sic misertus est Dominus timètibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum, recordatus est quoniam puluis sumus. Misericordia autem Domini ab æterno vsq; in æternum. Miserator & misericors Dominus, longanimis & multùm misericors.

Psal.

AEGROTOS.

Pfal. cii. Quocirca clausis oculis, sensuum & rationis iudicio reiecto, totum te Christo subijce, subde, dede, & commenda, boni consule quocunque te modo tractauerit. Mortem & horrorem, dolorisue mortis non iuxta oculorum & sensus seu rationis iudicium estimabis, sed iuxta verbum Dei. Dauid ait: Pretiosa mors Sanctorum in conspectu Domini. Item: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Item Christus: Qui credit in me, mortem non gustabit. Quamobrem si qua offeruntur, quae te à Christo auertere, & in desperationem conijcere conantur, omnia animo excute, verbo Dei viuo tenacissimè adhaereto, hoc meditare, & subinde iratum animo tuo inculca. Neque enim vnquam tuae rationis perspicacitate atque acumine assequeris, quia fiat quod per mortem ad veram vitam transeas, quomodo exhalans animam hinc emigres, quomodo anima tua Domino seruetur & requiescat ad nouissimum vsque diem, quomodo etiam putrefactum, consumptum & adsum à vermibus corpus in extremo iudicio resuscitatum noua & eleganti forma prodire possit. Hoc ratio comprehendere non potest,
 sola

AEGROTOS.

sola fides potest. Subinde itaq; Symbolū
fidei meditare, & singulas particulas has di-
ligenter excute, & attentius expende.

*Quibus uerbis compellendus sit iam
agens animam.*

O Frater in Christo, nunc fac bonum
certamen certes: fac cōstanter & for-
titer locum tuum tuearis. Christi redem-
ptoris tui promissiones infige penitus pe-
ctori tuo. Ego sum Resurrectio & Vita, in-
quit Christus: Qui credit in me, uiuet,
nec morietur in æternum. Christus assum-
pta natura humana iniurijs nostræ condi-
tionis obnoxia, moriens in crucis ara sei-
psum hostiam immolauit pro peccatis no-
stris. Hic suo sacrosancto sanguine ex-
purgauit delicta totius generis humani.
Hic Christus non te destituet. Hic curam
tui aget. Christo seruante & protegēte te,
nulla iniuria aut calamitate affici potes.
Solidum fundamentum Dei stat, habens
signaculum hoc, Nouit Dominus, qui sint
sui. II. Thim. II. Christus ait: Oues meæ vo-
cem meam audiūt, & ego cognosco eas, &
sequuntur me, & ego vitā æternam do eis,
nec peribunt in æternum, neque rapiet eas
quisquam

AEGROTOS.

quisquam de manu mea. Pater meus, qui dedit mihi, maior omnibus est, & nemo potest rapere de manu patris mei: Ego & pater vnum sumus. Quamobrem, ô frater in Christo, commendans animam tuam Deo patri te vnicè amanti, exclama cum Christo fratre tuo in cruce pendentem: O pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Deus pater omnis misericordiae deducat te in vitam æternam, seruetque te ad lætissimam extremi illius iudicij resurrectionem. Amen.

Rationis Consolandi
Aegrotos finis.

K D. CAE.